

DE LUXEMBURGSE SLAKKENWET

Groot-Hertogelijk Besluit van 28 april 1967 houdende beperking van het recht van verzamelen van huisjesslakken.

Wij, Jean, bij de gratie Gods, Groot-Hertog van Luxemburg, Hertog van Nassau, enz., enz., enz.

Gezien artikel 7 van de Wet van 29 juli 1965 betreffende het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen;

Onze Raad van State gehoord;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en na overleg van de Regering in de raad;

Besluiten:

Art. 1. Het verzamelen van huisjesslakken op terreinen, die deel uitmaken van het private domein van de Staat en van de gemeenten is verboden.

Art. 2. De huisjesslakken mogen op terreinen van particulieren alleen worden verzameld door de eigenaren, huurders of vruchtgebruikers van die terreinen alsmede door de personen, welke dezen daartoe zullen hebben gemachtigd. De machtiging moet schriftelijk worden gegeven. Zij moet worden getoond op iedere vordering van de beambten, belast met het vaststellen van inbreuken op dit besluit.

Art. 3. De inbreuken op dit besluit zullen worden gestraft met de straffen, voorzien bij de artikelen 21, 22 en 23 van de Wet van 29 juli 1965 betreffende het behoud van de natuur en de natuurlijke hulpbronnen.

Art. 4. Onze Minister van Binnenlandse Zaken wordt belast met de uitvoering van dit besluit, dat in werking zal treden op de dag van zijn bekendmaking in het Memorial.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
Henry Cravatte.

Palais de Luxembourg, 28 april 1967.
JEAN.

Op het verzoek om toelichting op dit Besluit berichtte de Adjunct-Landbouwtaché bij de ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden te Brussel het volgende:

- Het "Règlement grand-ducal du 28 avril 1967 portant restriction du droit de ramasser des escargots" (Mémorial A No. 29 van 9 mei 1967) slaat op het verzamelen van alle huisjesslakken, maar daarbij is in feite beoogd het rapen van de eetbare inheemse Wijngaardslak (*Helix pomatia* L.).
- Men heeft wegens gevaren voor het natuurlijk milieu een einde willen maken aan het ongebreidelde rapen van eetbare slakken voor de verkoop, dat op steeds grotere schaal vooral door buitenlanders (Fransen en Belgen) in Luxemburg plaats vond.
- Er bestond weliswaar nog geen gevaar voor verdwijning van de Wijngaardslak uit de Luxemburgse fauna, maar vorenbedoeld verzamelen veroorzaakte grote onrust onder het kleinwild en deed schade aan de plantengroei. Ook werden dikwijls vogelnestjes uitgehaald.